

Pesti tükör

Belépünk egy divatárus boltba, valamit vásárolni. Keresgélünk az elénk rakott áruk közt, de az, amit látunk – mi tűrés-tagadás –, nem túlságosan tetszik sem színben, sem minőségben.

Egyszerre azonban valami varázslat fog el bennünket. Habozunk, érdeklődünk, más-más árut kérünk, választunk. Úgy érezzük, hogy örökké itt maradnánk ebben a boltban, és semmi okunk a távozásra. Jól érezzük magunkat.

Vajon mi történt? Csak jóval később eszmélünk erre, miután már a kelletnél többet vásároltunk.

Közben, amíg keresgélünk az elénk rakott áruk között, a bolt háttérében, észrevétlenül elrejtve, megszólalt valami muzsika. Kedves, üdítő hangok zengettették meg a levegőt, mintha valaki ibolyaillatot szórt volna szét a helyiségben. Jó volt ott maradni.

Eszünkbe jutott Odüsszeusz, akit a szirének dallal csábítottak, s ő vissza a tömökölte tele füleit.

Máskor, ha ilyen boltba lépünk, legalábbis vattát dugunk a fülünkbe, a zene varázsa ellen.

•

Nagy a szegénység. A divatos öltözködésben nem lehet nagy fényűzést kifejtteni. De a szegénység rongyaiban igen. Ott is van tere a képzelet játékának, ott is lehet különködni, feltűnést kelteni.

Láttunk egy asszonyt rongyokban: egyik lábán volt cipő, de harisnya nem, a másikon viszont volt harisnya, de cipőt már nem húzott rá.

•

A pesti háziasszony panaszoja:

– Elfogadunk meghívásokat, vendégeket hívunk. Készülünk a vendégek fogadására. Reggeltől estig kotyvasztunk, pacsmagolunk a konyhában. Tíz-félét sütünk-főzünk. Elköltünk egy csomó pénzt. Mármost mi történik? A vendégek nem esznek. A nők nem esznek, mert soványítani akarják magukat, a férfiak nem esznek, mert vagy magas a vérnyomásuk, vagy gyomor-bajosak. Minden megmarad. Sokszor egy hétig azon élünk, amit a vendégek

nem ettek meg. De azért ki kell tennünk magunkért, mert más is így csinálja ...

-i.

1933. március 11., szombat, 8. old.

Körkép

Az egész világot bejárta az új jelszó: technokrácia.

A gép hatalma mindenütt és mindenekfelett. Az emberiség mindenáron hinni akar valamiben. Új erőt emel maga fölé, melynek járma alatt meghunyászkodhat, s elhitei magával ideig-óráig, hogy biztonságban is van. Madách falanszterét próbálják megvalósítani.

Ma már olyasmit is hallunk, hogy hírneves külföldi orvosokhoz más országbeli betegek egyszerűen elküldik úgynevezett „leleteiket”. Egyetlen levélborítékban mindent, amit egy emberről a tudomány mai helyzetében tudni lehet. A beteg korát, testsúlyát, lázgörbéjét, megfelelő Röntgen-képeit, a vér- és egyéb vizsgálatok vegyi hatásának leírását, s az illető hírneves orvosnár ugyancsak egyetlen borítékban közli a kórjelzést és az előírt gyógymódot.

Utóbb már majd szerkesztenek olyan orvosi gépeket is, melyeken csak a megfelelő gombokat kell megnyomni, s a pontos kórjelzés kipottyan a gépből, mint a testsúly-mérlegről a méretkező kilóinak száma.

Egyet azonban elfelejtenek a géptudomány hívei. A beteg szemének a tekintetét, a fölcsillanó fényt, vagy a ködös homályt, amelyet a gépdoktor nem láthat, s amely talán sokszor többet mond minden pontos vegytani leletnél.

•

A világljáró szépasszony rokonlátogatóba érkezett haza. Öt évet töltött Angliában, hármát Spanyolországban, hatot Kaliforniában, kettőt Francia-